

Kispest, 1914. május 14. – Budapest, 2000. április 14.

Vasutascsaládból származott, apja kárpitos volt a MÁV Északi Főműhelyében. Kispesten hat elemi és négy polgári iskolát végzett, 1928-tól a Fegyver- és Gépgyárban lakatostanonc, majd szakmunkássá válása után, 1938-tól a Keleti pályaudvar műszaki kocsiszolgálatánál kocsitisztító munkás, majd

lakatos szakmunkás volt. 1938-ban a MÁV Ferencvárosi pályaudvar fűtőházába került. 1941-ben mozdonyvezető szakvizsgát tett, majd 1943 elején kinevezett mozdonyvezető, műszaki segédtsz lett. 1945 februárjában belépett a Magyar Kommunista Pártba. Megszervezte a ferencvárosi fűtőház pártszervezetét, rövid ideig szervezőtitkár volt. 1945 áprilisától a párt központi szervezési osztályára került, a vasutasok szervezéséért felelős instruktorként dolgozott novemberig. 1945. június 24-én az Ideiglenes Nemzetgyűlés egyik dunántúli képviselőjének választották, 1945. november 4-én és 1947. augusztus 31-én az MKP nagy-budapesti listáján nemzetgyűlési illetve országgyűlési mandátumhoz jutott. 1945. novemberben a Magyar Vasutasok és Hajósok Szabad Szakszervezete főtitkárává választották. 1945. decembertől 1948. júniusig a Szabad Vasutatsok és Hajósok Lapja felelős szerkesztője, majd 1949 áprilisáig négy közlekedési szakszervezet Közlekedés című közös lapjának főszerkesztője volt. 1948. júniusban átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába, majd hat hónapos pártiskolára küldték, 1949. áprilisban kinevezték a Magyar Államvasutak pécsi igazgatóságának vezetőjévé, ekkor megvált a szakszervezeti főtitkári tisztségétől. 1951. júliusban berendelték a Közlekedési és Postaügyi Minisztériumba. a III. gazdasági vasutak főosztály helyettes vezetője lett, 1957 áprilisában megbízták a minisztérium I. vasúti főosztálya kereskedelmi szakosztályának vezetésével, 1970 áprilistól 1972. májusi nyugdíjazásáig a

a forgalmi szakosztály vezetője. 1956-ban lépett be a Magyar Szocialista Munkáspártba, 1967-től 1988-ig a Vasutasok Szakszervezete és a SZOT tagja.